

[Miljøministeren]

Hr. Leif Hermann var inde på spørgsmålet om et miljøpoliti. Det har jo spøgt af og til, om ikke det var klogere at få oprettet et specielt politi, måske à la bagmandspolitiet, eller hvilke tanker man ellers har haft om det. At der hermed vil blive mulighed for at tilføre politi og anklagemyndighed en særlig sagkundskab på miljøområdet, er det, der er hovedideen med det.

Det hævdes også i den forbindelse, at noget sådant er en forudsætning for en tilstrækkelig kvalificeret efterforskning, især af større miljøsager. Jeg er enig i formålet med et sådant forslag. Erfaringerne viser, at der kan være behov for at styrke tilrettelæggelsen af straffesager for miljøområdet. Det skyldes ikke mindst, at en optimal forelæggelse af straffesagerne forudsætter, at politiet kan formidle den faglige indsigt vedrørende overtrædelsen, skadevirkningerne. Det kan være nødvendigt for at vurdere overtrædelsens grovhed. Endvidere kan det være vanskeligt tilstrækkeligt at belyse, hvilke økonomiske fordele der er opnået ved overtrædelsen.

Men når det er sagt, er det min vurdering, at vi kan nå længere ved at vælge andre fremgangsmåder end oprettelsen af et særligt miljøpoliti. For mig at se vil der være væsentlige fordele ved at udnytte den ekspertise, som forvaltningsmyndighederne allerede råder over. I den forbindelse tænker jeg ikke mindst på den viden og den erfaring, som de centrale styrelser sidder inde med. Et øget samarbejde mellem politi og anklagemyndighed på den ene side og miljømyndighederne på den anden side vil efter min opfattelse kunne føre til den ønskede og nødvendige forbedring af sagsforberedelsen.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at jeg har drøftet disse spørgsmål med min kollega justitsministeren, og vi har været enige om snarest muligt at udarbejde de nødvendige retningslinjer for et øget samarbejde.

Jeg vil godt føje til, at min frygt for et specielt miljøpoliti ligger på det felt, at man skyder alle miljøsager over til dette politi, og derved trækker man overtrædelser af miljølovgivningen ud som noget særegent. Mit ønske er, at det skal betragtes som overtrædelser af straffeloven, eller hvilken lov det ellers er. Jeg er lidt bange for, at der kunne blive en tendens til, at miljølovsovertrædelser er lidt mindre overtrædelser, og derfor kunne

behandlingen af sådanne overtrædelser få en anden karakter.

Fru Anne Grete Holmsgård havde nogle »venlige«
bemærkninger til miljøstyrelsen. Jeg vil godt sige, at miljøstyrelsens opgave er, som jeg skitserede den før, men hovedlinjen i det – den kom til sidst – er, at miljøstyrelsen må gribe aktivt ind, når tilsynsmyndighederne ikke sørger for, at forholdene er i orden. Jeg vil minde om, at det forslag, indenrigsministeren er kommet med, skal ses som en opfølgning af dette. I det øjeblik tilsynsmyndighederne også kan retsforfølges, hvis de svigter deres tilsyn, så vil det være et skridt i den rigtige retning.

Hvis jeg svarer klart på, om virksomheden skal betale for at få ryddet op, om jeg vil garantere, at en gevinst under alle omstændigheder bliver konfiskeret, så vil jeg gå imod det, jeg sagde lige før, om, at det er en selvfølge, at domstolenes frie ret til og ansvar for selv at fastsætte størrelsen af bøderne ikke anfægtes det mindste af dette.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er ministerens argumenter imod en miljøpolitimyndighed, der får mig herop. Jeg kan lige så godt røbe med det samme, at vi kommer til at diskutere det yderligere, for at socialistisk folkeparti vil fremsætte et beslutningsforslag om etablering af en miljøanklagemyndighed, som vi kalder det.

Baggrunden for vores ønske om, at det var med i den lovgivning, vi har til behandling, er, som jeg også sagde før, at det er en helt ubestemt kreds af mennesker, der rammes af disse lovovertrædelser, og at det rammer meget ømfindtlige og følsomme økologiske sammenhænge, hvis virkninger både nu og i fremtiden er ganske uoverskuelige. Det kan jeg ikke sammenholde med ulovlig omgang med hittegods, og derfor mener jeg, at det bør behandles specielt.

Der er i øjeblikket hjemmel til at foretage konfiskation, men domstolene udnytter bare ikke denne hjemmel. Jeg mener, det må være helt oplagt, at en fortjeneste indvundet ved overtrædelser af miljølovgivningen og anden planlægningslovgivning, bygge­lovgivning osv., naturligvis skal konfiskeres. De bøder, vi har set i retspraksis, har ikke på noget tidspunkt været af en sådan art, at man kun-